

(1902 – 1979)

ZİYA DİLEK

1902 yılında İnebolu'da dünyaya geldi. 1936-1943 yıllarında Kastamonu'nun aziz misafiri Üstad Bediüzzaman'ın cazibesine tutulanlardandı. O dönemde elbette bunun bir bedeli vardı. Baskınlara uğrayıp hapse girecekti... Zaten olacakları biliyordu... Nitekim 1943 Denizli Hapishanesine gönderilmek üzere İnebolu cezaevinde toplanan on iki kişiden biri de Ziya Dilek oldu. Ahmed Nazif Çelebi, Selahaddin Çelebi, İbrahim Fakazlı (Küçük İbrahim), İbrahim Mırmır (Büyük İbrahim), Gülcü Hüseyin Kuru, İzzet Turgut, Ahmed Köroğlu, Zühtü İşeri, Ömer Gedikoğlu, Halil Enercan, Ahmed Şaşmaz ve Ziya Dilek.

Denizli mahkeme tutanaklarında Ziya Dilek şöyle kayda girmiş: "İnebolu Karaca mahallesinden Mustafa oğlu 1317 doğumlu Hususi Muhasebe Varidat Memuru (Özel İdare Memuru) 5/10/1943 den beri mevkuf sabukasız Ziya Dilek."

1978 Şubat'ının son haftasıyız. Zonguldak'tan bir grup kardeşimizle beraber, "Kastamonu-İnebolu" yollarına düştük. Niyetimiz önce Kastamonu'nun Kutup Yıldızı Mehmed Feyzi Efendi'yi, daha sonra da İnebolu'daki diğer ağabeyleri ziyaret edip, hayır dualarını almak. Öyle de yaptık. Kastamonu ziyaretimizi bitirdikten sonra, ertesi gün akşama doğru Karadeniz sahilinin yemyeşil ilçesi İnebolu'ya ulaştık. Üstad'ımız İnebolu'ya Küçük Isparta derdi. Bu Küçük Isparta'da Denizli mahkemesine sevk edilmiş çok sayıda Nur talebesi ağabeyler vardı. Bunların bazıları Afyon Hapishanesinde de yatmıştı.

Bizim ziyaret ettiğimiz tarihlerde İnebolu'da henüz bir dersane yoktu. Geceyi başkanlığını İbrahim Fakazlı Ağabey'in yaptığı, Kur'an Kursu'nun misafirhanesinde geçirdik. Sabah, ilk ziyaretimiz Denizli Hapishanesinde Hz. Üstad'la beraber yatmış Ziya Dilek Ağabey'in evine oldu. Ziya Ağabey 76 yaşındaydı. Çok tatlı, hoş sohbet ve çok sempatik bir insanla karşılaştık. Daha önce gülerken ağlayan, ağlarken gülebilen bir insan görmemiştik. Bazı hatıralar anlattı, heyecanla dinledik. Yaşlı, mübarek, nurlu hanımı ise: "Evimize yapılan baskında benim sandığımı bile karıştırdılar" diye o zamanki üzüntülerini dile getiriyordu.

DENİZLİ HAPİŞANESİNDE GARİP BİR HADİSE

Ziya Dilek Ağabey, İnebolu kahramanlarından İbrahim Mırmır, yani Üstad'ın tabiriyle Büyük İbrahim ile alakalı bir hadiseyi şöyle anlattı:

"İbrahim Efendi geçen sene (1977) Mekke'de vefat etti. Allah rahmet etsin. Duası makbul bir kimse idi. Bir gün, Denizli Hapishanesinde bir bakkaldan alış-veriş yapmaya gitmişti. Bakkal kendisine: "Şayet sizler dürüst insanlar olsaydınız buraya düşmezsiniz" gibi hoş olmayan, hakaret içeren ifadeler söylemiş. İbrahim Mırmır bu duruma çok içerlemişti. Koğuşa üzgün ve mahzun bir şekilde geldi, başından geçenleri anlattı. Sonra: "Kardeşlerim! Şimdi ben bir dua yapacağım, siz de âmin deyin" diyerek bizim de duaya iştirak etmemizi istedi. Ve ellerini açtı, kalbinin derinliklerinden gelen samimiyetle yalvarmaya başladı: "Ya Rabbi! Sen bu adamı bizim yanımıza gönder! Yâ Rabbi! Yâ Rabbi! Sen her şeyi bilensin Yâ Rabbi!" Biz de, "Âmin! Âmin!" diyorduk.

Bir gün sonra bir de ne görelim. Sarf ettiği sözlerle İbrahim Efendi'yi üzen bakkal bir olaya karışmış, tutuklanarak hapishaneye, hem de bizim yanımıza gönderilmemiş mi! Biz henüz bir şey demeye, bize atfen yaptığı hakaretlerden dolayı buraya düştüğünü söylemeye bile fırsat kalmadan, Üstad'dan bir haber geldi: "Sakin, o adama bir şey demeyin, karışmayın!"

YİRMİ YIL SONRA

24 Şubat 1978 tarihinde yaptığımız bu ziyaretimizden yaklaşık yirmi sene sonra, 24 Haziran 1998 de tekrar İnebolu'dayız. Üstad Hazretleri'ni görüp hizmetinde bulunanlardan sadece İbrahim Fakazlı Ağabey hayattaydı. Onu dünya gözüyle son defa görebildik. Diğer ağabeylerimiz Ahmed Nazif Çelebi, Selahaddin Çelebi, Gülcü Hüseyin, Sâlih Uğurtan'ı ancak kabirlerinde ziyaret edebildik. Allah bu kahraman ağabeylerimizden razı olsun. Bizleri de onların uğrunda hayatlarını feda ettikleri davaya hizmetkâr eylesin. Âmin...